

Plan

Diarienummer
511-8728-2017

Gimån; Uppströms SE0720294

Bevarandeplan för Natura 2000-område

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Omslagsbild:

Stavreströmmen, flodpärlmusslor och flodkräfta Gimån. Foto: Länsstyrelsen Jämtlands län.

Fakta om området

Fastställd av Länsstyrelsen: 2018-05-21

Namn och områdeskod: Gimån; Uppströms SE0720294

Län: Jämtland

Kommun: Bräcke, Östersund

Områdestyp: Området har fastställts som ett område av gemenskapsintresse (SCI).

Regeringen har förklarat området som ett särskilt bevarandeområde (SAC).

Övrigt skydd: Strandskydd enligt kap 7: 13-18 §§ MB. Riksintresse enligt kap 4 6§ MB.

Fiskeförvaltare: Locknesjöns fvof, Bodsjöns fvof, Grimnäs-Landsomfjärdens fvof,

Revsundssjöns södra fvof, Övre Gimåns fvof, Gimdalens fvof, Storåsen-Albackens fvof och

Sörbygdens fvof.

Areal: 14 454,6 hektar

Utgiven av

Länsstyrelsen Jämtlands län

Oktober 2018

Tryck

Länsstyrelsens tryckeri, Östersund 2018

Löpnummer

2018:222

Diarienummer

511-8728-2017

Publikationen kan laddas ner från Länsstyrelsens hemsida

www.lansstyrelsen.se/jamtland

Innehållsförteckning

Natura 2000	4
Bevarandeplaner	4
Tillståndsplikt och samråd.....	4
Kartor.....	5
Ingående naturtyper och arter enligt art och habitatdirektivet	6
Beskrivning av området	7
Bevarandesyfte	10
Övergripande bevarandemål	10
Övergripande hotbild.....	11
Övergripande bevarandeåtgärder	12
Bevarandestatus för Gimån.....	14
Beskrivning av naturtyper och arter	15
1163 – Stensimpa (<i>Cottus gobio</i>) i Gimån.....	18
1355 – Utter (<i>Lutra lutra</i>) i Gimån.....	19
Litteratur.....	22
Eide, W. (red.). (2014). Arter och naturtyper i habitatdirektivet – bevarandestatus i Sverige 2013. Uppsala: ArtDatabanken SLU.	22
Bilagor.....	23

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt.

Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

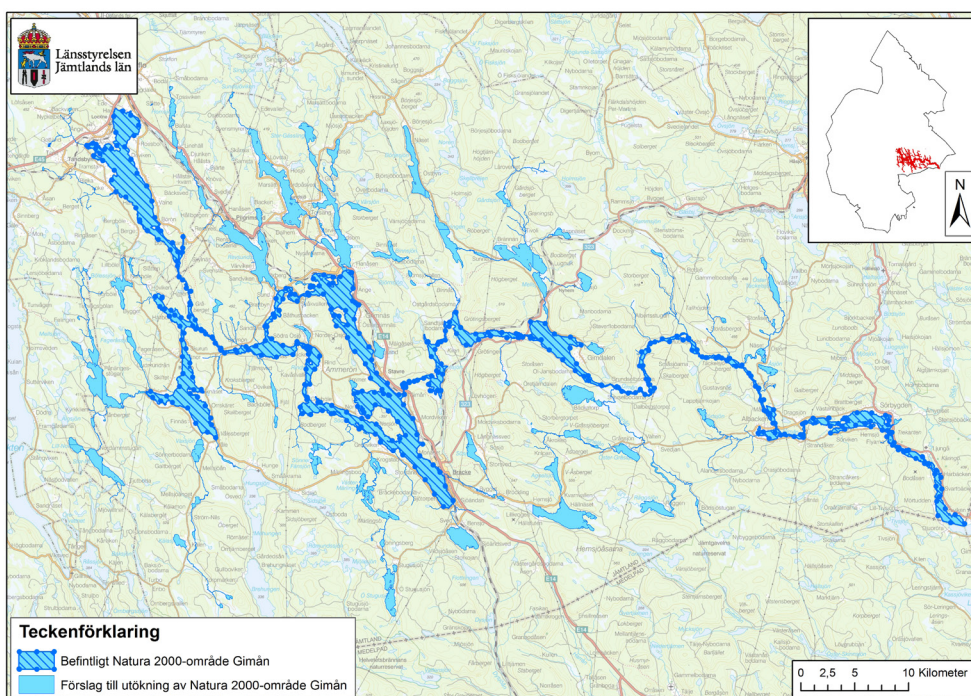
Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27–29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på "kartverktyget skyddad natur". I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information. Karta över naturtyper hittas efter sökning av område, gå till fliken Kartskikt, avmarkera allt och under Naturtypskarteringar lägg till Natura naturtypskartan (NNK) och välj Naturtyper (ytor, linje, punkter). Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shp-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida (www.lansstyrelsen.se/jamtland).

Här nedan finns en översigtskarta över områdets belägenhet. Mer detaljerade kartor med statusklassning enligt EU:s vattendirektiv finns i bilagorna 2-4.

© Länsstyrelsen Jämtlands län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan - GSD

Ingående naturtyper och arter enligt art och habitatdirektivet

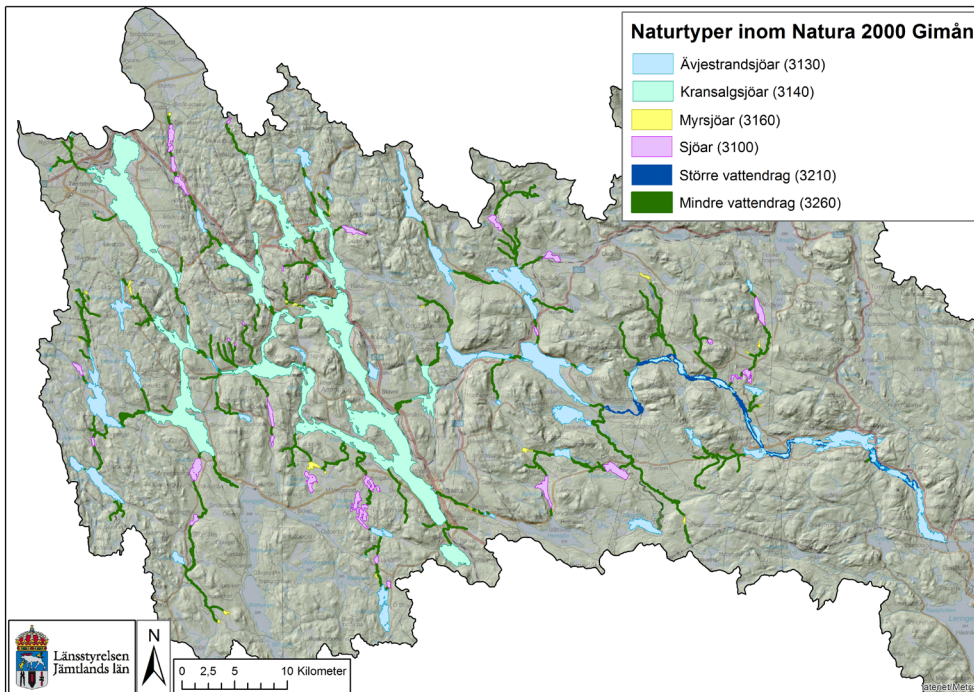
Området är utpekat att ingå i nätverket Natura 2000 enligt art och habitatdirektivet. Nedan redovisas samtliga i området påträffade arter och naturtyper som legat till grund för detta (Tabell 1 och 2). Då det inte gjorts någon fullständig inventering av arter i Natura 2000-området kan det finnas ytterligare arter som borde vara upptagna i tabellen. Koderna är internationella Natura 2000 art- och naturtypskoder.

TABELL 1. NATURTYPER INOM NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN

Kod	Naturtyp	Uppskattad areal	Bevarandestatus
3140	Kransalgsjöar	8700	Ogynnsam
3210	Större Vattendrag	1800	Ogynnsam
3130	Ävjestrandsjöar	3000	Ogynnsam
3260	Mindre vattendrag	1	Ogynnsam

TABELL 2. HABITATARTER INOM NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN

Kod	Art	Svenskt namn	Bevarandestatus
1163	<i>Cottus gobio</i>	Stensimpa	Ogynnsam
1355	<i>Lutra lutra</i>	Utter	Ogynnsam

© Länsstyrelsen Jämtlands län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan - GSD

FIGUR 1. FÖRDELNING AV DE NATURTYPER SOM INGÅR I NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN, ÄVEN UTÖKNINGSFÖRSLAGETS NATURTYPER VISAS. KATEGORIN SJÖAR (3100) UTGÖRS AV SJÖAR SOM I VATTENSYSTEMET SOM EJ UPPFYLLER KRITERIERNA FÖR NÅGON AV DE NATURTYPER SOM INGÅR I ART- OCH HABITATDIREKTIVET.

Beskrivning av området

Bevarandeplanen omfattar endast befintligt Natura 2000-område (2018-05-01), ej utökningsförslag.

Natura 2000-objektet omfattar Gimåns huvudälvfåra med mellanliggande sjöar från inloppet i Locknesjön och fram till länsgränsen mot Västernorrland. Vattendraget tillhör de sista för vattenkraft oexploaterade skogsälvarna av någon storlek inom regionen och i landet.

Locknesjön kan karaktäriseras som en gigantisk kalkkälla där tillrinningen till stor del sker via grundvattentillrinning, från sedimentavlagringar intill sjön och dels från vattenförande sprickzoner i berggrunden. Fiskfaunan i Locknesjön består av röding, harr, öring, sik, gädda, abborre, lake och ål. Den storvuxna (6-7 kilogram) rödingen i Locknesjön har ett högt bevarandevärde.

Nedströms Locknesjön börjar Gimåsystemet som Forsåån vilken mynnar i Bodsjön. Därefter följer Herrevadsströmmen som via forssträckor och mellanliggande sel letar sig ned till Revsundssjön. Vattensystemet är inom dessa delar en ren skogsälv av vildmarkskaraktär. Först vid Revsundssjön möter mänskliga bosättningar som Revsund, Stavre, Gällö och tätorten Bräcke.

Den egentliga Gimån avvattnar Revsundssjön och mynnar efter ca 10 mils färd i Ljungan i Västernorrlands län. Åns medelvattenföring vid Gimdalen är 18 m³/s. Flera bergsklackar längs sträckningen ger omväxlande lugnvatten och forssträckor varvid ett antal större sjöar bidrar till variationen. Gimåns dalgång ligger inom det norrländska bergkullandskapet. Detta kännetecknas av storbrutna och kraftigt kuperade former och markerade bergstoppar.

Ån rinner i huvudsak genom skogsterräng där trädsammansättningen varierar men granen dominerar som regel. Lövinslaget ökar mot strandzonen medan tallen kommer in på sandiga områden och hållmarkspartier. Öppen mark möter vid byar som Gimdalen, Albacken och Sörbygden.

Floran runt Gimån med biflöden är till stora delar mycket rikt varierad. Strandzonen uppvisar en stor biologisk mångfald vilket ofta är fallet längs oreglerade vatten. Gimåns vatten är relativt basiskt och de årliga översvämningarna av strandzonen gör att näringstillgången är hög. Många karaktärsarter vid stranden indikerar hög närings- eller kalkhalt, till exempel kranshakmossa, bergslok, kanelros och kransrams. I strandnära sumpskogar kan guckuskon förekomma i mängd trots att omgivande mark är karg och näringsfattig. Ett flertal sällsynta växtarter har identifierats i Gimåns strandzon, till stor del vedsvampar, lavar och mossor.

Vattendraget erbjuder en god miljö för många däggdjur och fåglar. Bävern har länge haft en livskraftig population i vattensystemet. Habitatarten utter (*Lutra lutra*) har återkoloniserat Gimån med biflöden under senare år. En stor population av strömstare finns tack vare de många strömsträckorna. Sångsvanen förekommer även som övervintrare i vattenområdet. En annan häckande habitatart är fiskgjusen (*Pandion haliaetus*).

Vattensystemets strömtyper och fluviala former visar en mosaik som bland annat innefattar partier med flergrenighet. Forssträckorna innehåller storblockiga ytor som ger vattendraget en speciell karaktär – ett vattenlandskap som närmast kan jämföras med Piteälvens vattenmiljöer. Till bilden av mänsklig påverkan i och kring Gimån skall även läggas att vattendraget varit föremål för rensningar under flottningsepoken. Verksamheten har orsakat förändrad morfologi, förändrade flödesförhållanden samt försämring av konnektiviteten i form av till exempel flottningsdammar. Återställningsåtgärder har genomförts efter flottningsepoken genom biotopvårdsinsatser. Fiskfaunans skyddsvärde är främst kopplad till förekomsten av öring och harr. Lokala genetiskt specifika populationer förekommer. Mest kända är storöringstammarna i Stavre- och Båthällaströmmarna. Uppströms Revsundssjön finns liknande bestånd i Herrevadsströmmen. En annan storvuxen lokal öring är de fiskar som nyttjar Mellansjöån för sin lek. Harren i Idsjön – Idsjöströmmen är exempel på en nedströmslekande harrpopulation med stor livskraft. Habitatarten stensimpa (*Cottus gobio*) förekommer i strömmarna. I sel och sjöar finns sjöfisksamhällen som är normala för området i övrigt. Dit hör abborre, gädda, mört, sik och lake. Länets viktigaste bestånd av flodkräfta (*Astacus astacus*) återfinns i Gimåsystemet. Beståndet är länets äldsta och är både flest till antalet och har den största geografiska utbredningen. Dessutom är Gimåsystemet det enda område i Jämtland där det finns en viss kulturtradition att fiska och äta flodkräftor.

Gimåns biflöden har stor betydelse för ekosystemet som helhet och de ekologiska processerna i vattendraget. Som exempel kan nämnas möjligheten för fiskar att röra sig mellan Gimån och de mindre vattendragen för födosök och reproduktion. Ett annat exempel är utterns näringsvandringar och jakt på fisk både i huvudfåran och i tillrinnande mindre vattendrag.

Biflöden av särskilt högt skyddsvärde är redan nämnda Mellansjöån, Räggån samt Ljungån. Naturreseptatet Räggån som ingår i utökningsförslaget till Natura 2000-området håller habitatarten flodpärlmussla (*Margaritifera margaritifera*) i länets kanske individtätaste bestånd via cirka 1,5 miljoner musslor på 6 kilometer åsträcka. Även i andra delar av detta biflöde (Sännån och Ovån) finns musslor. För Ljungån framträder en bild av en levande länk till Gimån med ett flertal höga vattenanknutna naturvärden. Dit hör bland annat utter, en bottenfauna av nationellt bevarandeintresse, samt öppna vandringsvägar för fiskar som öring och harr till lämpliga lek- och födoområden.

De lokala fiskevårdsområdesföreningarna har en av nyckelrollerna i vattenområdet som helhet. Dessa ingår i en förvaltningsstruktur som behövs för att tillgodose behovet av juridisk rättskraft. Samtidigt är de väl avgränsade ur ett fiske- och naturvårdsperspektiv i Gimåsystemet. Där finns ett stort engagemang i fiske- och allmänna bevarandefrågor i och kring vattnen – samtidigt som vattenresurserna utgör en viktig utvecklingsfaktor i glesbygd. En bra fiskevårdsförvaltning är en förutsättning för bevarande av de typiska arterna för naturtyperna.

I anslutning till Gimåsystemet har ett flertal skogliga värden identifierats som nyckelbiotoper, bland annat i bäckraviner. På fastigeten Stavre 3:27 direkt nedströms Revsundssjön har ett naturvårdsavtal upprättats mellan Skogsstyrelsen och markägaren vilket möjliggör ett långsiktigt bevarande av skogen och en fungerande skyddszon mot ån. Blivande naturreseptat i Gimåns närhet kopplat till skogssidan är Storselet (Natura 2000-område), Storselbodarna (Natura 2000-område) samt Dalbergstorpet (Natura 2000-område). Våtmarker med högt prioriterade skyddsvärden finns i anslutning till ån med biflöden. Gimån nedströms Revsundssjön med biflödet Ljungåns nedre delar är riksintresse för naturvärden. Delar av vattensystemet är även av riksintresse för friluftslivet (Herrevadsströmmen, Gimån nedströms Revsundssjön).

Bevarandesyfte

Området har stor betydelse för det globala bevarandet av naturtyperna Ävjestrandsjöar (3130), Kransalgsjöar (3140), Större vattendrag (3210) och Mindre vattendrag (3260), här förekommer arterna stensimpa (1163) och utter (1355). Därför ska området skyddas för att bevara och återställa dessa naturtyper och de arter som utpekats enligt art- och habitatdirektivet i gynnsam bevarandestatus. Det ska även ges möjligheter att genomföra vetenskapliga studier och bedriva rörligt friluftsliv i området. Syftet är att återställa och upprätthålla gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som enligt Art- och habitatdirektivet utgjort grund för att området bör ingå i nätverket Natura 2000. För att möjliggöra detta krävs att de flesta av de föreslagna bevarandemålen uppnås.

Övergripande bevarandemål

För att ett Natura 2000-område ska ha en gynnsam bevarandestatus ska det uppfylla de mål som ställts upp för området. Dessa mål har anpassats efter de bevarandevärden som finns i området. Det kan vara mål som är generella för en gynnsam bevarandestatus hos alla Natura 2000-områden, eller mål som är prioriterade för att uppnå och upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för specifika naturtyper och arter i området.

Området ska uppnå gynnsam bevarandestatus genom att naturtypen och ingående habitatarter har gynnsam bevarandestatus. För att detta ska uppnås bör populationer av arterna vara livskraftiga på lång sikt. För varje vattenförekomst i de akvatiska habitaterna inom Näkten finns för området särskilt viktiga kvalitetsfaktorer. Dessa utgör grunden för den sammanvägda ekologiska statusen. Minst God ekologisk status skall uppnås i enlighet med ramdirektivet för vatten (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG). Det innebär enkelt uttryckt att värdena för ytvattenförekomstens biologiska kvalitetsfaktorer uppvisar små av mänsklig verksamhet framkallade störningar, men avviker endast i liten omfattning från de värden som normalt gäller för ytvattenförekomsten vid opåverkade förhållanden (Havs- och vattenmyndighetens rapport 2017:15).

- » Arealen av naturtyperna ska vara minst 14 455 hektar. Naturliga ökning och minskningar är tillåtna.
- » Livskraftiga bestånd av öring och harr skall finnas. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de aktuella hotfaktorerna.
- » Vegetationen i strandzonen ska ha en naturlig struktur.
- » De typiska arterna för naturtypen ska upprätthållas och vara vanligt förekommande i strandzonerna.
- » All exploatering som riskerar att påverka områdets bevarandestatus ska prövas särskilt.

De specifika bevarandemålen för respektive naturtyp finns redovisade i bilaga 1. De följer Havs- och Vattenmyndighetens föreskrifter om klassificering och miljö kvalitetsnormer avseende ytvatten (HVMFS 2013:19). Minst God ekologisk status ska alltså uppnås. Aktuell klassning och miljö kvalitetsnormer för respektive vattenförekomst inom Natura 2000-området finns redovisade i Vattenmyndigheternas gemensamma databas Vatteninformationssystem Sverige (VISS.Lansstyrelssen.se).

För specifika bevarandemål för stensimpa och utter se beskrivningen av respektive art.

Övergripande hotbild

Hotbilden är en beskrivning av hoten mot de ingående naturtyperna och arterna samt mot Natura 2000-området i sig. Vissa av hoten sträcker sig utanför områdets gränser. Några av dessa är så övergripande att hoten måste hanteras nationellt eller till och med internationellt, exempelvis klimatförändringar och luftföroreningar. Här samlas övergripande hot och de hot som anses mycket akuta eller allvarliga.

- » Vandringshinder. Underhåll av väg eller utökning av vägnätet kan orsaka nya vandringshinder i form av felaktigt anlagda vägtrummor. Här finns även risk för grumling samt förorening genom utsläpp av miljöfarliga ämnen.
- » Påverkan från flottningsverksamhet på vattenhabitat. Verksamheten medför påverkan på de hydromorfologiska kvalitetsfaktorerna (konnektivitet-, hydrologisk regim- och morfologiskt tillstånd i vattendrag).
- » Skogsbruk; avverkning av strandnära skog kan ge ökad instrålning/temperatur, fysisk störning, minskad tillgång på död ved respektive nedfall av organiskt material. Slutavverkning, markavvattning och skyddsdikning ger ökad avrinning och risk för erosion. Båda ingreppen kan orsaka grumling och igenslamning av botten samt förändrad hydrologi i strandmiljön. Påverkar även avrinningsområdets vattenhushållande förmåga.
- » Fiske som är ensidigt mot vissa arter eller som är för hårt i förhållande till vattendragets naturliga produktionsförmåga kan påverka konkurrensförhållanden och artsammansättning.
- » Vattenkraftutbyggnad och reglering. Reglering av vattenförling som kan orsaka störd flödesdynamik, vandringshinder, torrläggning av vattendragssträckor och ändrade näringsförhållanden. Älven med bi- och källflöden är i dag skyddad mot vattenkraftexploatering via miljöbalken 4 kap 6§.
- » Transporter av farligt gods innebär risk för förorening av älven och vissa biflöden. Dit hör framförallt riskerna för utsläpp av petroleumprodukter eller kemikalier.
- » Utsättning av främmande arter och fiskstammar som kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.
- » Inaktiva fiskeförvaltande organisationer som riskerar upplösning med påföljande utebliven förvaltning av fisket innebär en risk för fiskpopulationerna.

- » Utsläpp av föroreningar från punktkälla, till exempel avlopp, industri, materialtäkt eller annan verksamhet. Vid Svänglingen finns en före detta oljelagringsdepå som kan ha medfört läckage av oljeföroreningar till Svänglingen. Vid sjön Grötingen fanns tidigare en tjärfabrik där föroreningar har konstaterats vid det före detta fabriksområdet vid sjön, i grundvatten och i sediment ute i sjön.
- » Försämrade vattenkvalitet till följd av utsläpp från diffusa antropogena källor som leder till försurning, förorening (miljögifter inklusive metaller) eller eutrofiering.
- » Klimatförändringar. Dessa kan medföra förändringar av flora- och faunasammansättningen och bland annat leda till ett större inslag av värmekrävande arter. Dessutom riskerar förändrade nederbördsförhållanden leda till förändrade hydrologiska förutsättningar vars effekter är svåröversägbare.

De allvarligaste hoten är sådana som förstör eller allvarligt skadar strukturer, miljöer och funktioner i de akvatiska ekosystemen eller strandområdena.

Gimån är i dag skyddad mot fortsatt vattenkraftsexploatering via Miljöbalken 4 kap § 6. Älvens skydd genom Miljöbalken stärker det andra av Jämtlands läns regionala tillägg till de nationella miljömålen "Ingen ytterligare utbyggnad av vattenkraften tillåts i oreglerade sjöar, vattendrag samt outbyggda och/eller oreglerade vattendragssträckor." Vilket är en del i att uppfylla miljömålet Levande sjöar och vattendrag. Natura 2000-området har inget formellt skydd genom naturreservat eller biotopskydd. Det innebär en utökad hotbild mot naturtyperna då, bortsett från ordinarie bestämmelser i form av skogsvårdslagen och miljöbalken, endast Natura2000-lagstiftningen mer detaljerat kan reglera skogsbruksåtgärder som avverkning samt annan exploatering i och i anslutning till naturtypen. Något reservatskydd för hela Gimån bedöms dock inte som aktuellt. Däremot kan ytterligare inventeringar motivera ytterligare områdesskydd för mindre värdekärnor inom Natura 2000-området.

För specifika hot se beskrivning av respektive naturtyp och art.

Övergripande bevarandeåtgärder

För att uppnå bevarandemålen behöver åtgärder genomföras. Dessa är anpassade efter de specifika hot som utpekats för området ifråga och innefattar både allmänna åtgärder (det vill säga hur området respekteras i fysisk planering, tillståndsprovning, naturskydd och naturvård) och specifika åtgärder för Natura 2000-området. De åtgärder som listas är prioriterade för området och inriktade mot att miljö kvalitetsnormen god ekologisk status 2021 ska uppnås i de vattenförekomster som ingår i Natura 2000-området.

Gimån har liksom flertalet norrländska vattendrag och sjöar en historia av mänsklig påverkan som inte utgör någon direkt hotbild i dag. I den samlade ansträngningen för att bibehålla och stärka gynnsam bevarandestatus är dock varje insats en viktig bricka i strävan mot ett hållbart ekosystem. Dit hör att åns livsmiljöer för fiskar och andra vattenlevande organismer kan förbättras genom biotopvård och annan biologisk återställning – inte minst i anslutning till flottledspåverkade delar

- » Framtagande av vattensystemplan (Länsstyrelsernas åtgärd nr 5 i Bottenhavets vattendistrikts Förvaltningsplan 2016-2021, Del 4, Åtgärdsprogram 2016-2021). Där bland annat arbete för att bevara harr och öring ingår. Även åtgärdsbehov och prioriteringar gällande vandringshinder och flottningspåverkade vattenmiljöer hänvisas till planerna.
- » Vid avverkningar, markberedning, dikning eller andra skogsbruksåtgärder som riskerar leda till negativa effekter för vattenmiljön i Natura 2000-området måste särskild hänsyn tas. Särskilda informations och utbildningsinsatser behöver genomföras.
- » Biotopåtgärder i strandzonen (gynna uppkomsten av lövträd intill vattendraget, tillförsel av död ved med mera.)
- » Förhindra spridning av främmande arter och populationer. Fiskfaunan bör lämnas för "fri utveckling" inom det aktuella Natura 2000-området. Utsättningstillstånd av odlat material (främmande eller från den ursprungliga fiskfaunan) bör därvid ej beviljas i strömmande partier och även behandlas restriktivt i sjöar.
- » Inom ett fiskevårdsområde kan regler upprättas för långsiktig förvaltning av fiskeresursen.
- » Arbete för att fiskeförvaltande organisationer skall kunna vara verksamma.
- » Gångse åtgärder för att uppnå gynnsam bevarandestatus så att inga försämringar för naturtyper eller arter sker, (det vill säga att dess intressen respekteras i fysisk planering, tillståndsprövning, generell naturvårdshänsyn, förvaltning av skyddade områden, artskydd och uppföljning samt övervakning).
- » Gröna skogsbruksplaner, skogscertifiering eller frivilliga avsättningar kan vara ändamålsenliga bevarandeåtgärder för skogsfastigheter uppströms och i anslutning till Natura 2000-området.
- » Information och rådgivning till markägare och verksamhetsutövare samordnas mellan länsstyrelsen, skogsstyrelsen och kommunen.
- » Markägare/nyttjare i närområdet informeras om möjligheter att bistå bevarandet av naturvärdena i Natura 2000-området. Information om områdets natur- och bevarandevärden och hur detta bör beaktas ska dessutom vara tillgänglig för utövare av jakt, fiske och friluftsliv.
- » Regionalt och lokalt arbete för genomförande av förebyggande åtgärder och bevarande samordnas inom avrinningsområdet.

För beskrivning av specifika åtgärder för naturtyperna samt bevarandeåtgärder för stensimpa och utter se beskrivningen av respektive naturtyp och art.

Bevarandestatus för Gimån

För att kunna säkra det långsiktiga bevarandet av utpekade naturtyper och arter samt bedöma behov och prioriteringar av bevarandeåtgärder krävs en bedömning av det specifika områdets bevarandestatus. Denna bedömning utgår från tillståndet hos ingående naturtyp och arter i förhållande till de mål som fastställts för området. Områdets hotbild vägs in för att ge en uppfattning om hur områdets förutsättningar kommer utvecklas i framtiden.

TABELL 3. FÖR DET BEFINTLIGA NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN GÄLLER TABELLEN FÖR FÖRDELNING AV VATTENFÖREKOMSTER INOM VARJE NATURTYP SAMT HUR STOR ANDEL SOM INTE UPPNÅR MILJÖKVALITETSNORMEN GOD EKOLOGISK STATUS.

Naturtyp	Statusklassning	Antal vattenförekomster som ej uppnår god eller hög status	Andel (%) vattenförekomster som ej uppnår god eller hög status
Ävjestrandsjöar (3130)	22 (Hela eller delar av vattenförekomsten)	18	82
Kransalgsjöar (3140)	4	3	75
Större vattendrag (3210)	4 (Hela eller delar av vattenförekomsten)	3	75
Mindre vattendrag (3260)	12 (Hela eller delar av vattenförekomsten)	9	75

Orsakerna till att miljö kvalitetsnormen god ekologisk status inte uppnås i sjöarna är framför allt påverkan på långsgående konnektivitet i sjöar i form av dammar och vägpassager (trummor och broar) som orsakar eller potentiellt orsakar vandringshinder. Ytterligare inventering behövs för att identifiera alla vandringshinder. I sjön Grötingen finns en påverkan från tjärfabriken i form av höga halter av koppar i sediment. Holmsjön är kraftigt påverkad av reglering och är därför bedömd till otillfredsställande ekologisk potential.

Betydande orsaker till att god ekologisk status inte uppnås i vattendragen är påverkan från flottningsepoken i form av rensning av vattendragen och flottledsdammar. Vilket påverkar klassningen av det morfologiska tillståndet och konnektivitet i vattendrag. För specifik information om de hydromorfologiska kvalitetsfaktorerna se www.viss.lansstyrelsen.se.

Skogsbruket utgör den helt dominerande markanvändningen längs Gimån och dess tillrinningsområde. De skydds zoner som finns längs vattnet är i allmänhet för smala och saknar önskad artdiversitet (lövinslag).

Då de hydromorfologiska kvalitetsfaktorerna inte uppnår god ekologisk status uppnås inte idag gynnsam bevarandestatus för Natura 2000-området Gimån.

För bevarandestatus för naturtyper och arter se beskrivningen av respektive naturtyp och art.

Beskrivning av naturtyper och arter

3130 – Ävjestrandsjöar

Näringsfattiga eller svagt näringsrika sjöar med förekomst av flacka, ibland betespräglade, stränder och grunda bottnar. Vattenvegetationen på de grunda bottenarna består av perenn kortskottsvegetation och på blottlagda stränder och bottnar förekommer lågvuxen ånnuell pionjärvegetation. Sjöhabitatet omfattar stranden upp till medelhögvattenlinjen. Representativa sjöar av naturtypen har naturliga vattenståndsväxningar, regelbunden ishyvling och/eller strandbete. Störningen i strandlinjen är en förutsättning för karaktäristisk ånnuell vegetation som förekommer på de flacka stränderna som blottas eller utsätts för störning. Perenn kortskottsvegetationen är normalt vanligt förekommande i litoralzonen (vattenstranden). Vass och annan högre vattenvegetation förekommer relativt sparsamt liksom slingor och flytbladsvegetation, men kan dominera i skyddade vikar. Sammanlagt bör dessa typer av vegetation inte sammanlagt täcka mer än 20 procent av objektets yta eller 50 procent av strandlängden, förutom i skyddade vikar.

3140 – Kransalgsjöar

Naturtypen kransalgsjöar utgörs av kalkrika sjöar med relativt näringsfattigt och klart vatten och en vegetation som domineras av kransalger (*Chara*, *Nitella*) samt humösa (brunfärgade) kalkrika sjöar i anslutning till rikkärr eller källpåverkade myrar. Kransalgerna har normalt kalkutfällningar (knastrar) och bildar ofta en tät matta som täcker botten och vattenstranden. Förutom kransalger kan vegetationen domineras av kalkkrävande vattenmossor (*Scorpidium*). Sjöhabitatet omfattar stranden upp till medelhögvattenlinjen. Representativa sjöar av typen har klart och neutralt-basiskt vatten (pH > 7,0 och alkalinitet >1,2). Det klara vattnet och den rika undervattensvegetationen kan göra att sjöarna upplevs som klart blå – blågröna i färgen.

Naturtypen är känslig om näringsämnesläckage som ökar risken för övergödning. Dikning, och andra markavvattnande åtgärder som kan påverka hydrologi och hydrokemi. Skogsbruk kan påverka hydrologi, lokalklimat och markstruktur. Avverkning i närområdet kan orsaka läckage av näringsämnen. Upphörd hävd och/eller skogsplantering inom strandzonen kan leda till igenväxning. Alltför stora nivåskillnader eller kraftigt sänkta vattennivåer. Utsättning av främmande arter.

3210 - Större vattendrag

Större naturliga vattendrag eller delar av vattendrag med relativt näringsfattigt och klart vatten. Naturliga variationer i vattenståndet skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Naturtypen omfattar oftast vattendrag som har strömordning minst 4 och/eller högre årsmedelvattenföring än 20 m³/s.

Känsligheten för flödesförändringar (onaturlig hydrologisk regim) i större vattendrag är hög då det kan påverka viktiga strukturer och funktioner som är kännetecknande för naturtypen. Fria vandringsvägar är också viktigt med en upp- och nedströms konnektivitet som möjliggör spridning för arter. Det är också centralt att det inte bara räcker med att det finns konnektivitet inom och mellan vattendragssträckor utan att det även finns strukturer för till exempel lek- och uppväxtområden. Omgivande naturtyper som till exempel strand- och svämskogar, våtmarker och mader är viktiga livsmiljöer och även viktiga för vattendragets vattenkvalitet. Naturtypen känslighet med avseende på bristande sidledes konnektivitet bedöms därför som hög.

3260 - Mindre vattendrag

Små till medelstora naturliga vattendrag eller delar av vattendrag i flacka landskap samt i skogs och bergslandskap. Naturliga variationer av vattenståndet och skiftande vattendynamik, med lugna till forsande vattendragssträckor, skapar en variation av strandmiljöer och bottenar med förutsättningar för hög biologisk mångfald. Vattendragen har en vegetation med inslag av flytbladsväxter, undervattensväxter och/eller akvatiska mossor. Naturtypen omfattar vattendrag av strömordning oftast mindre än 4 och/eller en årsmedelvattenföring lägre än 20m³/s. Naturtypen avgränsas mot land av medelhögvattenlinjen.

Känsligheten för flödesförändringar (onaturlig hydrologisk regim) i mindre vattendrag är liksom för större vattendrag hög. Men magnituden av flödet kan verka mindre markant men ändå få stor lokal påverkan i ett mindre vattendrag. Många mindre vattendrag utgör biflöden till större vattendrag och känslighet när det gäller bristande konnektivitet bedöms som hög både för upp- och nedströms samt i sidled. Det är också centralt att det i inte bara räcker med att det finns konnektivitet utan även strukturer för till exempel lek- och uppväxtområden.

Hotbild för Ävjestrandsjöar (3130), Kransalgsjöar (3140), Större vattendrag (3210), och Mindre vattendrag (3260)

- » Hunge kraftverk har funnits sedan 1922 men har ersatts med nybyggd anläggning 1992. Anläggandet av kraftverket innebar en damm samt torrläggning av en cirka 250 meter lång åsträcka. Dammen i sig antas inte utgöra ett stopp för fiskvandring då den ursprungliga forsen nedströms Hungsjön i sig innebar ett naturligt vandringshinder. I tillståndet för kraftverket medges en regleringsamplitud på 0,6 meter men ingen korttidsreglering, vilket innebär att morfologisk påverkan av strandzonen i Hungsjön är begränsad. Däremot kan nedströms flödesregim påverkas något då möjlighet till magasinering av vatten är tillåten, dock med en minimitappning av 0,3 m³/s (figur 42).
- » Lämningar från det historiska skogsbruket i form av flotteldsdammar och rätade/renade vattendragssträckor utgör idag vandringshinder samt försämrat habitat för flora och fauna genom förändringar av hydrologin och morfologin.

Bevarandeåtgärder för Ävjestrandsjöar (3130), Kransalgsjöar (3140), Större vattendrag (3210), och Mindre vattendrag (3260)

- » Åtgärder för att återställa efter flottledsrensning så att kvalitetsfaktorerna Morfologiskt tillstånd i vattendrag och Hydrologisk regim i vattendrag med underliggande parametrar (www.viss.lansstyrelsen.se) uppnår god status.
- » Inventering av vägpassager som direkt berör natura 2000-området samt i närområdet. De vägpassager som bedöms som vandringshinder behöver åtgärdas. Detta för att det ska finnas effektiva passager för djur, växter och organiskt material till anslutande vattensystem och svämplan lägst motsvarande god status med avseende på upp- och nedströms konnektivitet.

När det gäller Gimån saknas heltäckande undersökningar och kunskapsuppbyggnad. Ytterligare insatser som behöver genomföras är:

- » Kunskapsuppbyggande insatser som biotopkartering och dykinventeringar etcetera.
- » Inventering och kartläggning av värdekärnor och nyckelbiotoper behöver göras för att bedöma behoven av förstärkt områdesskydd i form av naturreservat, biotopskyddsområde, naturvårdsavtal etcetera.

Bevarandestatus för Ävjestrandsjöar (3130), Kransalgsjöar (3140), Större vattendrag (3210) och Mindre vattendrag (3260)

Då de hydromorfologiska kvalitetsfaktorerna inte uppnår god ekologisk status, framför allt på grund av flottning och vägpassager som orsakar vandringshinder, uppnås inte idag gynnsam bevarandestatus för de ingående naturtyperna.

1163 – Stensimpa (*Cottus gobio*) i Gimån

Beskrivning av arten

Stensimpa förekommer i många olika typer av sötvattenmiljöer med renspolad botten, från grunda brackvattnemiljöer till små bäckar. Arten är vanligast på sträckor med strömmande vatten som har steniga och grusiga bottenar, men den går att hitta såväl på blockrika bottenar som rena sandbottenar. Leken sker under försommaren, från slutet av april längst i söder till juni i norr. Hannarna hävdar revir kring en håligheter de har grävt ut under en sten och de vaktar den befruktade rommen tills den kläcks. Spridningsförmågan hos stensimpa är inte känd i detalj. Erfarenheter från ofrivilliga introduktioner i Kävlingeåns vattensystem i Skåne (1960-talet och 1980-talet) visar att arten har förmåga att snabbt etablera starka bestånd i ett vattendrag. I dagsläget förekommer arten åtminstone 40 kilometer nedströms utsättningsplatsen. Födan utgörs av ryggradslösa djur, fiskrom och ibland fiskyngel. Vintertid dominerar små kräftdjur (*Gammarus* spp. och *Asellus* spp.), sommartid är födan mer varierad med en stor del insekter och insektslarver. Födosöket sker främst under skymning och gryning, men arten är även aktiv nattetid.

Bevarandemål för Stensimpa (1163) i Gimån

- » De fysiska och ekologiska förutsättningarna i ån ska vara bra för stensimpa och minst uppfylla kraven för God ekologisk status.
- » Utbredningsområdet får inte minska.

Hotbild för Stensimpa (1163) i Gimån

- » Förekomst av vandringshinder i vattendragen hindrar spridning uppströms.
- » Rensning av vattendrag leder till att stora mängder lämpliga bottenar grävs bort samt ökad sedimenttransport och minskad habitatvariation.
- » Avverkning och borttagande av skuggande träd och buskar längs mindre vattendrag leder till kraftiga temperatursvängningar med höga maximitemperaturer och ökad risk för igenväxning.

Bevarandeåtgärder för Stensimpa (1163) i Gimån

- » Öka konnektiviteten genom att genomföra åtgärder, till exempel faunapassager, som möjliggör både upp- och nedströms konnektivitet.
- » Återskapa lämpliga habitat med funktionell kantzon.
- » Gångse åtgärder för att uppnå gynnsam bevarandestatus så att ingen försämring för arten sker, (dvs att dess intressen respekteras i fysisk planering, tillståndsprövning, generell naturvårdshänsyn, förvaltning av skyddade områden, artskydd och uppföljning samt övervakning).

Bevarandestatus för Stensimpa (1163) i Gimån

För att gynnsam bevarandestatus ska uppnås bör normalt god status för vattendragssträckan uppnås för kvalitetsfaktor morfologi med avseende på parametrarna vattendragsfårans bottensubstrat, död ved, strukturer i vattendraget, vattendragsfårans kanter, och vattendragets närområde. Det bör finnas effektiva passager för djur, växter och organiskt material till anslutande vattensystem och svämplan och får lägst motsvara god status med avseende på upp- och nedströms konnektivitet enligt HVFMS 2013:19. Därmed bedöms stensimpa ha ogynnsam bevarandestatus i Gimån.

1355 – Utter (*Lutra lutra*) i Gimån

Beskrivning av arten

Optimala miljöer för utter är vatten som erbjuder riklig tillgång på lättillgänglig föda året runt och som har tillgång till landområden där uttern kan vila ostört, föda upp ungar etc. Vintertid är uttern beroende av isfria, strömmande vatten, för att hitta föda. Utterhonors hemområde omfattar ett område på cirka 28 kilometer strandlängd. Vuxna hanar har hemområden med en storlek av omkring 45 kilometer strandlängd. Hanarnas områden varierar i storlek beroende på områdets topografi, individuella egenskaper och närvaron av andra uttrar, speciellt andra hanar. Mellan könen kan hemområden överlappa och en hanes hemområde kan således omfatta en eller flera honors. Nya data indikerar att storleken på utterns hemområde kan vara dubbelt så stort i norra Sverige än som vad som är uppmätt i landets sydligare regioner.

För ett livskraftigt bestånd av utter krävs stora områden med mer eller mindre sammanhängande vattensystem. I små vattensystem, som ligger isolerade, blir populationerna mycket sårbara eftersom utbytet av individer försvåras eller uteblir. Uttern jagar främst i strömmande vatten, i förhållandevis grunda vatten. Om vattnet däms upp minskar strömhastigheten och fiskfaunan förändras från strömlevande fisk till fler arter som vanligtvis förknippas med sjöar (limnofila) och lever på ett djup som gör att de blir svårare för uttern att fånga. Utterns föda består mestadels av fisk som till exempel öring, harr, lake, simpör och karpfiskar, men även groddjur, kräftor, större insekter, fåglar och mindre däggdjur kan ingå i dieten. Födovalet varierar mellan olika områden och även med årstiden.

Bevarandemål för Utter (1355) i Gimån

- » De fysiska och ekologiska förutsättningarna i ån ska vara bra för utter och minst uppfylla kraven för God hydromorfologisk status.
- » God kemisk ytvattenstatus (undantag Hg och PBDE) ska bibehållas, då utter påverkas negativt av miljögifter.
- » Säkra vägpassager för utter.

Hotbild för Utter (1355) i Gimån

- » Den samlade effekten av reglering, skogsbrukspåverkan, försurning mm har medfört att fiskbestånd och därmed utter gått tillbaka. I Gimån är främst skogsbrukspåverkan ett hot.
- » Reglering av vattendrag, utbyggnad av vattenfall och strömsträckor. Natura 2000-området är dock skyddat mot vattenkraftutbyggnad enligt Miljöbalken 4:6.
- » Årligen skördar biltrafiken ett relativt stort antal uttrar vilket inte är försumbart med tanke på att det svenska beståndet fortfarande är relativt litet. För utterpopulationen som helhet är sannolikt inte trafiken ett av de allvarligaste hoten men lokalt, framför allt i delar av södra Sverige, kan trafiken vara en begränsande faktor.

Bevarandeåtgärder för Utter (1355) i Gimån

- » Utförlig inventering av utter i området.
- » Inventering av dammkonstruktioner, vägar mm för att identifiera de som orsakar hinder för utter samt åtgärder där så krävs.
- » Gynna bestånden av strömlevande fisk (öring och harr) som utgör en viktig födoresurs för utter.

Bevarandestatus för Utter (1355) i Gimån

I den svenska rödlistan förs uttern till kategorin Nära hotad (NT). Sett ur Natura 2000-synvinkel klassas artens bevarandestatus nationellt som ogynnsam (Bad status), men med en positiv trend. Utter finns etablerad i Gimån. Några detaljerade kvantitativa inventeringar finns dock inte genomförda. Ytterligare inventering av utter är därmed en angelägen åtgärd för att utterns status i området ska kunna fastställas

Uppföljning

Området bör uppföljas kontinuerligt för att upprätthålla en långsiktigt gynnsam bevarandestatus för utpekade arter och naturtyper samt för att kunna utvärdera områdets bevarandeåtgärder och behov av ytterligare åtgärder. I de fall området inte har något formellt skydd är fortlöpande uppföljning av bevarandetillståndet prioriterat.

De uppföljningsinsatser som det kommer att röra sig om är biotopkartering, uppföljning av fisk genom elfisken och dykinventeringar, bottenfaunaprovtagningar, vattenkemiprovtagningar, inventering av utter, flodkräfta och övrig strand- och vattenvegetation. En specifik uppföljningsplan för natura 2000-området Gimån kommer att tas fram där metoder, uppföljningsfrekvenser, kostnader och finansiering kommer att tydliggöras. Ett av syftena med de uppföljningar som kommer tas fram är att kunna precisera bevarandemålen för Natura 2000-områdena. Även verksamheter eller åtgärder i det direkta närområdet kan inverka på de i området ingående arterna/naturtyperna vilket kommer att behandlas i uppföljningsplanen.

Litteratur

Eide, W. (red.). (2014). Arter och naturtyper i habitatdirektivet – bevarandestatus i Sverige 2013. Uppsala: ArtDatabanken SLU.

Havs- och Vattenmyndigheten. (2017). Sötvattenanknutna Natura 2000-vårdens känslighet för hydromorfologisk påverkan. Eddie von Wachenfeldt och Ulf Bjelke. Havs- och vattenmyndighetens rapport 2017:15.

Länsstyrelsen i Jämtlands län. 2006. Bevarandeplan för Natura 2000-område Gimån SE0720297. Östersund: Länsstyrelsen Jämtlands Läns version 2007-05-15.

Naturvårdsverket. (2003). Natura 2000 i Sverige, Handbok med allmänna råd. Stockholm: Handbok 2003:9.

Naturvårdsverket. (2011). Ävjestrandsjöar. Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1. Stockholm: NV-04493-11.

Naturvårdsverket. (2011). Kransalgsjöar. Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1. Stockholm: NV-04493-11.

Naturvårdsverket. (2011). Större vattendrag. Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1. Stockholm: NV-04493-11.

Naturvårdsverket. (2011). Mindre vattendrag. Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1. Stockholm: NV-04493-11.

Naturvårdsverket. (2011). Stensimpa. Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2. Stockholm: NV-01162-10.

Naturvårdsverket. (2011). Utter. Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2. Stockholm: NV-01162-10.

Naturvårdsverket. (2010). Manual för uppföljning av vattendrag i skyddade områden 5.0. Jakob Bergengren.

www.viss.lansstyrelsen.se, (mars 2017).

Läs mer om Natura 2000:

Naturvårdsverkets hemsida

www.naturvardsverket.se

Länsstyrelsen Jämtlands läns hemsida

www.lansstyrelsen.se/Jamtland

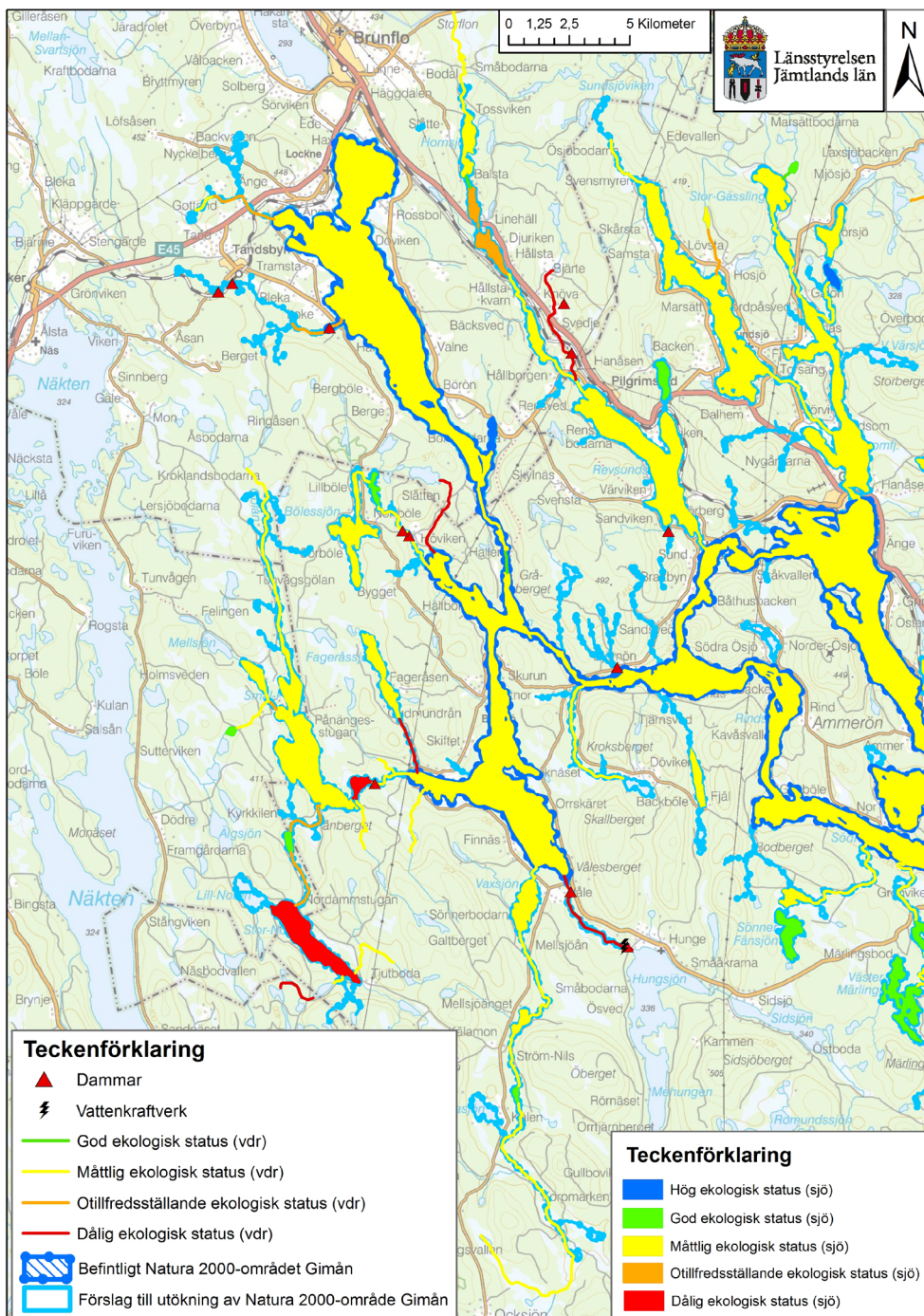
Bilagor

BILAGA 1. TABELL MED SPECIFIKA BEVARANDEMÅL FÖR RESPEKTIVE NATURTYP. MÅLEN FÖLJER HAVS- OCH VATTENMYNDIGHETENS FÖRESKRIFTER OM KLASSIFICERING OCH MILJÖKVALITETSNORMER AVSEENDE YTVATTEN (HVMFS 2013:19).

Parameter	Bevarandemål	Naturtyp			
		Ävjestrand-sjöar (3130)	Kransalg-sjöar (3140)	Större vattendrag (3210)	Mindre Vattendrag (3260)
Hydrologisk regim (vattendrag)	Det ska finnas en naturliknande hydrologisk regim [och det ska finnas älvsjöar, sel, meandersträckor, kvillar, forsar och fall, erosionspartier, branter, sedimentation].			x	x
Hydrologisk regim (sjö)	Den hydrologiska regimen ska vara naturlig.	x	x		
Vattenståndsvariation (vattendrag)	Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald.			x	x
Vattenståndsvariation (sjö)	Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald.	x	x		
Störning i strandzonen	Strandzonen ska präglas av en återkommande störning med periodvis blottlagda stränder och en ånnuell kortskottsvegetation (till exempel vågerosion, ishyvling, bete etcetera.).	x	x	x	x
Erosion/sedimentation	Det ska finnas sträckor som präglas av naturlig erosion och sedimentation (meandring) som skapar blottlagd jord/strandzon och strandbrinkar.			x	x
Konnektivitet, upp-nedströms	Det ska finnas effektiva passager för [djur, växter, sediment och organiskt material] till anslutande vattensystem.	x	x	x	x

Parameter	Bevarandemål	Naturtyp			
		Ävjestrand- sjöar (3130)	Kransalg- sjöar (3140)	Större vattendrag (3210)	Mindre Vattendrag (3260)
Konnektivitet, sidled	Det ska finnas effektiva passager för [djur, växter, sediment och organiskt material] till anslutande vattensystem och svämplan.	x	x	x	x
Siktdjup	Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen.	x	x	x	x
God vattenkvalitet (generell)	Vattenkvaliteten ska vara god.	x	x	x	x
Försurning	Försurningssituationen ska vara god.	x	x	x	x
Näringshalt- oligotrof, meso- trof, eutrof	Halten av näringsämnen ska vara naturligt [låg (oligotrof)].	x	x	x	x
Kortskottsvegetation	Det ska finnas kortskottsvegetation [notblomster, strandpryl, braxengräs] som är vanligt förekommande på lämpligt bottenstrat.	x	x		
Sand- eller grusbotten	Det ska finnas sand- eller grusbotten av glacifluvialt ursprung.	x	x	x	x
Morfologiskt tillstånd (sjö)	Sjön ska ha en naturlig strandzon och närområde.	x	x		
Ekologiskt funktionell kantzona (vattendrag)	Det ska finnas en funktionell buffertzona i anslutning till vattendraget.			x	x
Främmande arter	Främmande arter eller fiskstammar ska ej inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning.	x	x	x	x
Igenväxning	Vass och/eller annan högre vattenvegetation, slingor och flytbladsvegetation ska förekomma sparsamt förutom i skyddade vikar där bestånd kan vara tätare.	x	x	x	

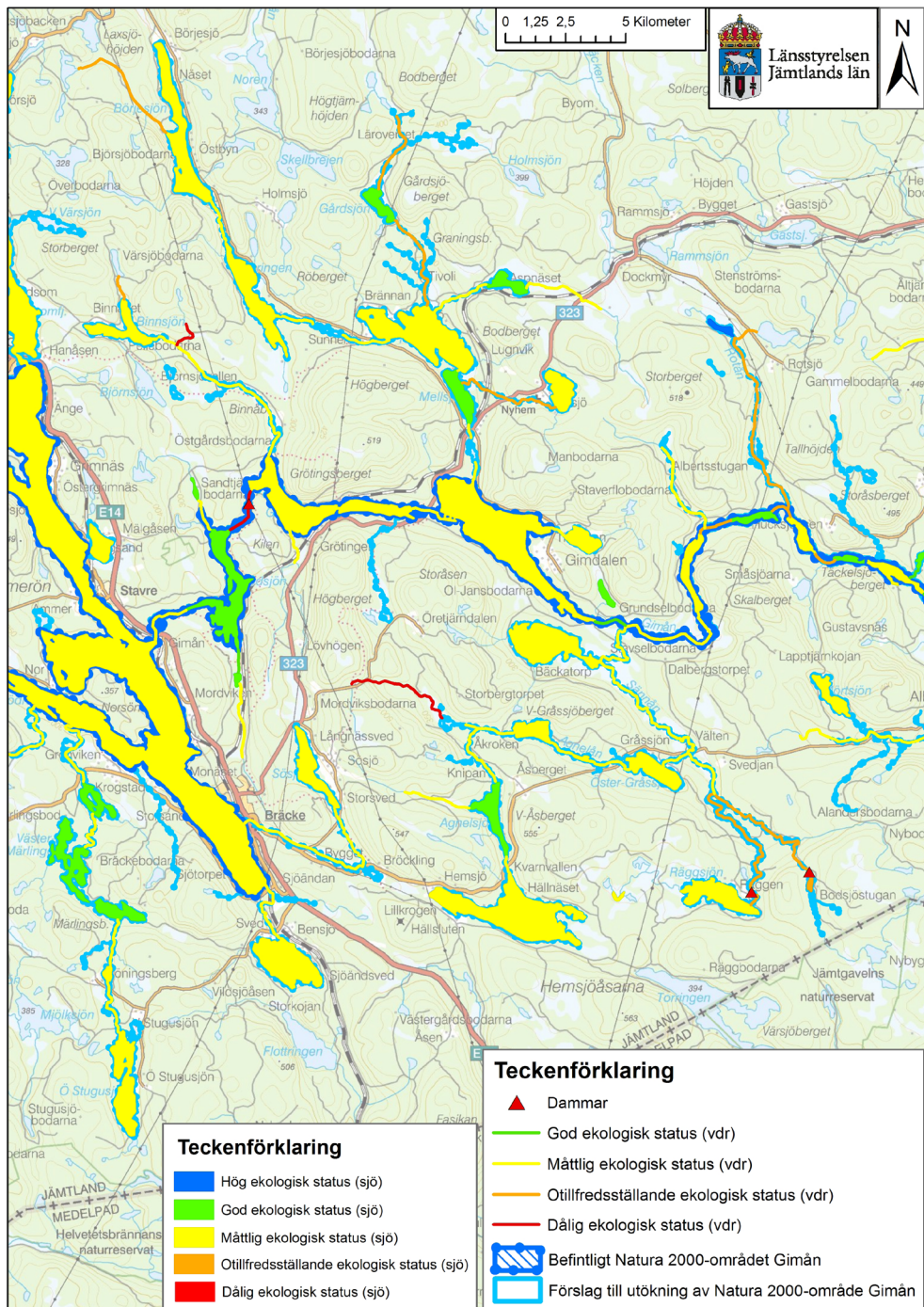
BILAGA 2. KARTAN VISAR DET VÄSTLIGASTE OMRÅDET AV NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN MED STATUSKLASSNING ENLIGT EU:S VATTENDIREKTIV, UTÖKNINGSFÖRSLAG AV NATURA 2000-OMRÅDET SAMT DAMMAR OCH KRAFTVERK.

© Länsstyrelsen Jämtlands län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan - GSD

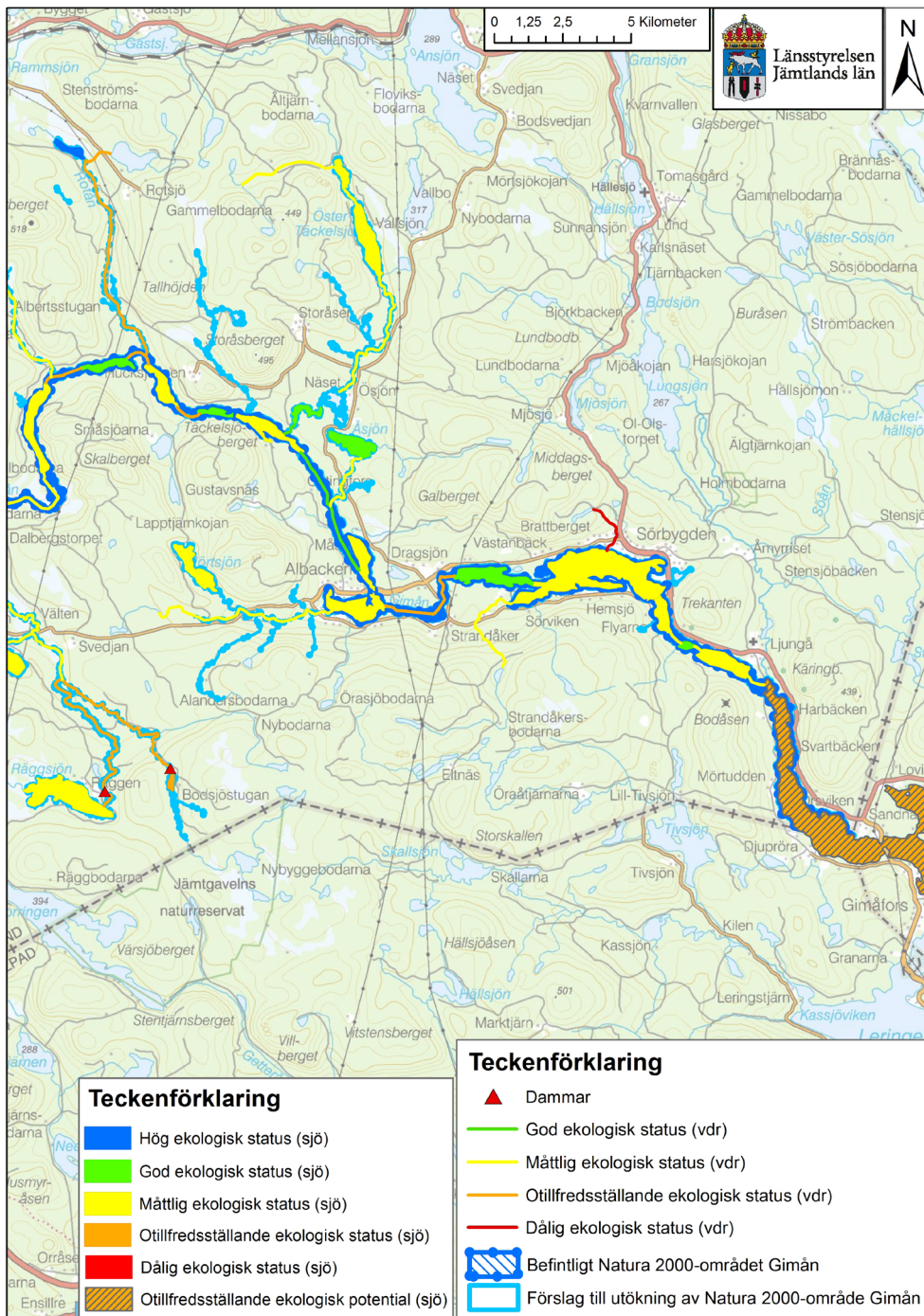
BILAGA 3. KARTAN VISAR DET MELLERSTA OMRÅDET AV NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN MED STATUSKLASSNING ENLIGT EU:S VATTENDIREKTIV, UTÖKNINGSFÖRSLAG AV NATURA 2000-OMRÅDET SAMT DAMMAR.

© Länsstyrelsen Jämtlands län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan - GSD

BILAGA 4. KARTAN VISAR DET ÖSTLIGASTE OMRÅDET AV NATURA 2000-OMRÅDET GIMÅN MED STATUSKLASSNING ENLIGT EU:S VATTENDIREKTIV, UTÖKNINGSFÖRSLAG AV NATURA 2000-OMRÅDET SAMT DAMMAR.

© Länsstyrelsen Jämtlands län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan - GSD

Länstyrelsen Jämtlands län

Postadress: 831 86 Östersund
Besöksadress: Residensgränd 7
Telefon: 010-225 30 00
jamtland@lansstyrelsen.se
www.lansstyrelsen.se/jamtland